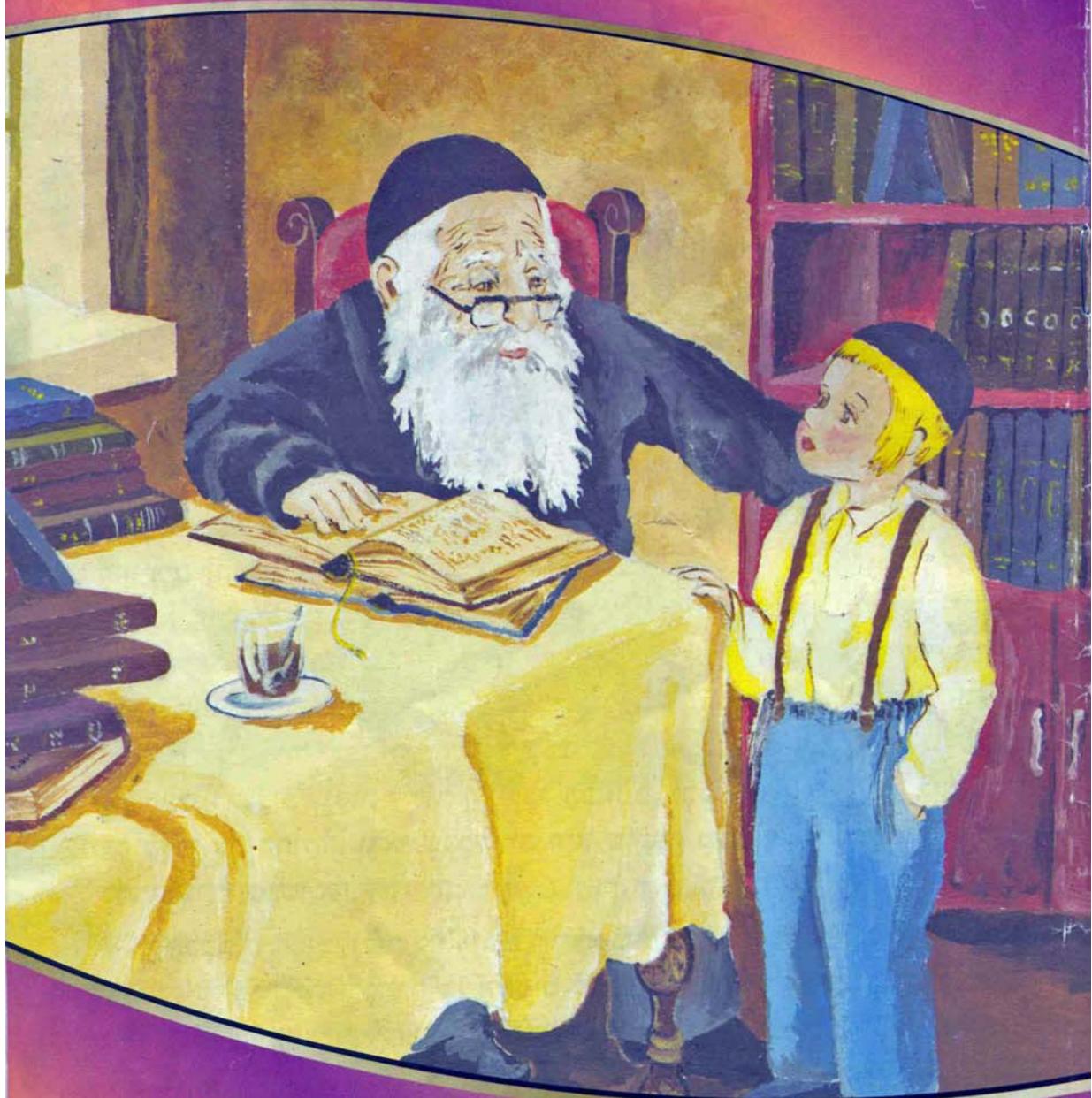


זַקְנִית רִיאָמֶרְוּ לְךָ



הוצאת
ספרים
אֲבֹתָה

"סְבָא! בָּמִי צָרֵיךְ לְבָחוֹר?"

סבא



עַבְרָתִי הַיּוֹם בָּרוּחוֹב וְרָאִיתִי כֵּל מִינִי מְזֻעָות, שֶׁבְּכָל אַחֲת מֵהֶם פָּטוּב
לְהַצְבִּיעַ עַבְורָ מִפְלָגָה אַחֲרָת, לְמַיְּאַרְיךָ לְהַצְבִּיעַ?

הָאָמָת הִיא יָעַנְקָלָה, שֶׁבְּדָרְךָ כָּל עֲנָנוֹנִים כְּאֵלָה לֹא שִׁיכִים כָּל לִילְדִים, יְלְדִים
אֲרַכִים רַק לְשַׁבַּת וְלִלְמֹד בְּהַתְּמָרָה, לְהַחְפֵלֵל כְּמוֹ שָׂאַרְיךָ, לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַהְוּרִים, וְלֹא
לְהַחְעַנְנֵן בְּדָבָרִים שֶׁלֹּא שִׁיכִים לָהֶם, אֲכַל הַיּוֹת וְשָׁרֵשׁ הַנוּשָׂא עַלְיוֹ שָׁאַלְתָּ, נָגַע
בְּעֲנָנוֹנִים שֶׁפֶל יְהוּדִי - גַּם קָטָן כָּמוֹנָה - חִיבִים לְדָעַת, וְאַנְיָ רֹאָה שָׁאַתָּה יֵלֶד נְבוֹן, מְזֻן
אַנְיָ לְהַסְבֵּיר לְךָ, וּמִקְוָה שְׁתַבֵּין אֶת דָבָרִי.

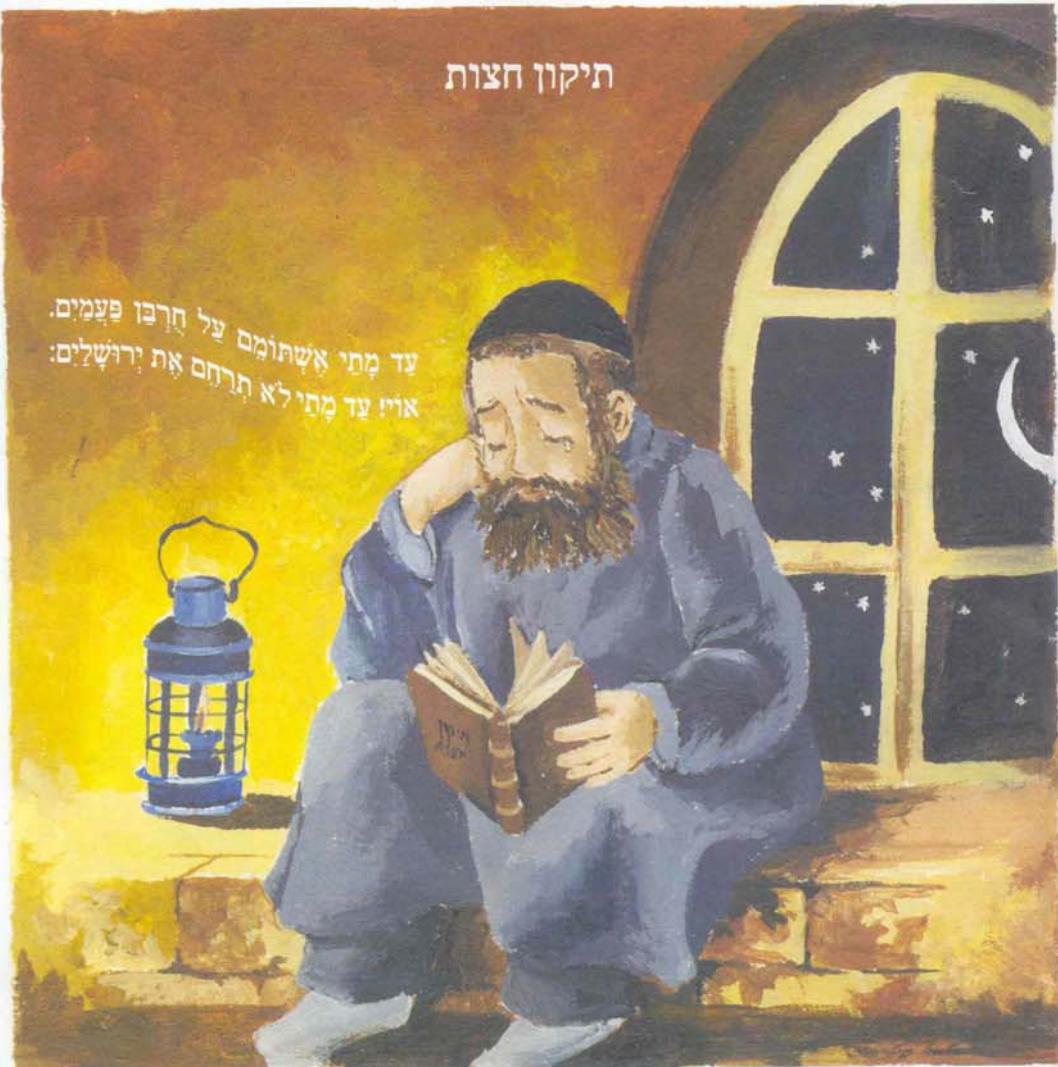
- רְאִישִׁית עַלְיוֹן לְדָעַת יָעַנְקָלָה, שֶׁלְפִנִי אֶלְפִי שְׁנַיִם הִיה לְעַם יִשְׂרָאֵל מִלְכּוֹת בָּאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְהִיה לָהֶם בֵּית מִקְדָּשׁ בּוֹ שְׁرָתָה הַשְׁכִּינָה הַקָּדוֹשָׁה. כֵּל זָמֵן שְׁעָם יִשְׂרָאֵל
שִׁמְרָה אֶת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁנַצְטוֹו, הִיה שְׁלוֹם וּשְׁלוֹה בְּרוּחָנִיות וּבְגַשְׁמִיות, אֲنֵן כְּשֶׁעֱזֹבוּ
אֶת הַתּוֹרָה וְחַטָּאוּ, שְׁלַח הֵי נְכִיאִים לְהַחְרֹות וְלְהַזְּהִיר אָוֹתָם לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה, וּמְשֻׁלָּא
שִׁמְעוּ בְּקוֹלָם וְהַרְבוּ לְחַטָּא, וְהַתְּפַתְּהוּ שׁוֹב וּשׁוֹב לְלִכְתָּא אַחֲרֵי הָגּוֹיִם אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיהֶם, נִחְרַב הַבַּיִת וּעַם יִשְׂרָאֵל הַגָּלָה מֵאָרֶצָו, כְּמוֹ שְׁאַנְחַנוּ אָוּמְרִים בַּתְּפִלָּת
מוֹסֵף "וּמִפְנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלַנוּ מִאָרְצֵנו".

וְאֶל תַּחַשֵּׁב יָעַנְקָלָה, שְׁהִיּוֹדִים בַּתְּקוֹפָת הַחֲרָבָן פְּשָׁוֹת הֵyo חָלְשִׁים, וְלֹכֶן הַצְלִיחוּ
הָאוֹיְבִים לְהַתְּגַבֵּר עֲלֵיכֶם, כְּמוֹ שְׁקוּרָה אֶצְל אַמּוֹת הָעוֹלָם, שְׁפָעָם זֶה מְנַצֵּחַ וּפָעָם זֶה.
אֲדָרְבָּא הַיּוֹדִים אָז הֵyo מָאֵד מָאֵד תְּזִקִים, כְּמוֹ שְׁמַסְפֵּר בָּאֲרִיכּוֹת בְּסֶפֶר יוֹסִיףּוֹן
הַמְּתָאֵר אֶת הַמְּלֻחָמֹת בּין הַיּוֹדִים לְרוּמִיִּים לְפָנֵי חֲרָבָן הַבַּיִת, שְׁהִיּוֹדִים הַרְאָאָוֹ
גְּבוּרָה וְעִזּוֹת רַבָּה מָאֵד וְהֵyo מְכִים בָּאֲוִיְבֵיכֶם מִפְּהָרָה וּרְבָה, עַד כִּדְיַי כֶּן שְׁהַמְּנוֹנֹת הָגּוֹיִם
שְׁאַרוּ עַל יְרוֹשָׁלַיִם, כִּכְרַת הַתְּיִאָשׁוֹ מִלְכַבֵּשׁ אֹוֹתָה, אֲלֹא שְׁהָ נִתְּן בְּלִבְנֵי שָׁרָה רַוּמִי
שְׁאַר עַל יְרוֹשָׁלַיִם לְנִסּוֹת לִירּוֹת חַז לְכָל הַכּוֹנוֹנִים, וּבְכָל בְּיוֹן הַחַז חַזְרָה לִירּוֹשָׁלַיִם.
גַּם מָרְדוֹ אֶת הַחֹמָה, וְרָאוּ שֶׁבְּכָל יּוֹם הִיא שְׁוֹקָעָת מַעַט, וְאָז הַבִּינוֹ שֶׁמַּן הַשָּׁמִים
רֹצִים שְׁהָם יְכַבְּשׁוּ אֶת יְרוֹשָׁלַיִם.

כִּי הַסְּבָה לְחֲרָבָן וְלִגְלּוֹת לֹא הִיה בְּדָרְךָ הַטְּבָע בְּגַלְל חָלְשָׁה אַכְבָּאִית וּכְהֻמָּה, אֲלֹא
אֲנֵן וּנְךָ כֶּן נִגְזָרָה הַגִּזְרָה מִן הַשָּׁמִים כָּעֲנָשׁ עַל שְׁחַטָּאוֹ וּמְרוֹ אֶת דְּבָרוֹ שֶׁל הֵי,
וּלְוִילִי שְׁהָ נִתְּן אֶת יְרוֹשָׁלַיִם בִּידֵי הָאוֹיְבִים, לְעוֹלָם לֹא הֵyo מְצָלִיחִים לְכַבֵּשׁ אֹוֹתָה.

וְלֹכֶן פְּשָׁוֹת שְׁגָם הַגָּאַלָּה לֹא תַּהֲיָה בְּאָפָן טְבָעִי, אֲלֹא תְּלִוִּיה וּעוֹמְדָת הִיא אֲנֵן וּנְךָ
בְּדִידּוֹ שֶׁל הֵי, וּרְקָכְשָׁנְשׁוֹב לְפָנֵיו בַּתְּשׁוּבָה שְׁלִימָה, יַחֲזֹר הֵי וּוְיַגְּאַלְנוּ עַל יְדֵי מִשְׁיחָ
אֶדְקִינוֹ. וְלַחַשֵּׁב שִׁיטְמָן לְצַאת מְהֻגְלֹות לְפָנֵי הַזָּמָן עַל יְדֵי הַשְׁתְּדָלוֹת עַצְמִית, אַיִלָּה
מְחַשְּׁבָה שִׁיכּוֹלָה לְעַלוֹת עַל לֵב יְהוּדִי, אֲלֹא אָם כָּנְחַלְלָה נְחַלְלָשׁ אֲצַלְוָה הַאֲמֹנוֹנָה

תיקון חמות



עד מתי אשתחווים על חרבו פעמים.
או? עד מתי לא תורחם את ירושלים:

בשכָר ועֲנֵשׁ, וּבְבִיאת הַמֶּשִׁיחַ.

זו הסבה - יענקלה - שעם ישראל נמנע מעולם מלעשות פועלות גשמיות להשתחרר מעל הכלות, כי מה תועיל השתרלות גשמיית נגד גזירות שמים. הפעלה היחידה שהיא ישראל עוזים למן גאלתם, היתה תפלה בכל לב ונפש ברכי ורמעות למן הגאלה השלמה, בכיה על גלות השכינה בערכית תיקון חמות, ובازעקה מעמק הלב על הגאלה "ולירושלים עירך ברוחמים פשוב" ועוד. כי פשיט וਮוכן היה אצל כל יהודי מאמין שהגאלה תבוא רק כאשר יעלה רצון לפניו יתברך, על ידי מישיכ צדקינו, וזה יהיה אך ורק כאשר עם ישראל כלו ייחזר בתשובה שלימה, כמו שכחוב בתורה "וְשָׁבַת עַד ה' אֱלֹקֵינוּ וְשָׁמַעַת בְּקָלוּ" וגוי, אז יקדים בנו "וְשָׁב ה' אֱלֹקֵינוּ אֶת שבותך ורוחמנך, ושב וקbezך מכל העמים אשר הפיצך ה' אֱלֹקֵינוּ שמה".



כֵּן הָבִין וְנַהֲגֶם עִם יִשְׂרָאֵל בַּמְשֻׁךְ קָרוֹב לְאֲלָפִים שָׁנוֹת גָּלוּתוֹ, וּבְכָל לֹא הָיָה צָרָךְ לְעוֹזָר וְלִדְבֶּר עַל זֶה, כִּי הָיָה הַדָּבָר מוֹكֵן מְאֵלָיו, עַד שֶׁלְפָנָי לְמַעַלָּה מִמְּאֵה שָׁנָה עַמְּדוּ בַּפָּה מִתְבּוֹלְלִים, שְׁהַתְּנַהְגּוּ וְחַשְׁבּוּ בְּגּוֹיִם, וְהַם הַבִּיטוּ עַל הָצְרוֹת שָׁעַם יִשְׂרָאֵל סּוּבֵל בְּ"בָעֵיה הַיְהוּדִית" שְׁהַסְּבָה לְפָנָן נֹכַעת מֵזָה שָׁاءֵין לְעַם יִשְׂרָאֵל מִדִּינָה מִשְׁלָה, וְהַם פּוֹזְנוּרִים בְּכָל מִדְינּוֹת הָעוֹלָם, וְאַזְרִיךְ לְפָתַר אֶת הַ"בָּעֵיה" בָּאוֹתָה דָּרְךְ שְׁכָל אָמוֹת הָעוֹלָם פּוֹתְרִים, דְּהַיָּינוּ לְהַקִּים מִדִּינָה עַם צְבָא חִזְקָה, עַם שָׁפָה וְדִגְלָל מִשְׁלָה, וּבְכָל לִשְ׊ים קָצֵן לְסָכֵל - הַגְּלוּת בַּת אֲלָפִים הַשְׁנִים.

כֵּן הָבִינו מִתְבּוֹלְלִים אֶלָּו עִם הַרֹּאשׁ הַגּוֹיִ שְׁלָהֶם, שֶׁלֹּא הָבִינו שׁ"פְּתַרּוֹן" הַתוֹאָם לְגּוֹיִים, אִינוֹ תּוֹאָם כָּלָל וּכָלָל לְעַם יִשְׂרָאֵל, הַמִּצְפָּה וְמִיחַל אֵן וּרְקָא לְגַאֲלָתוֹ שֶׁל הֵי עַל יְדֵי מֶשֶּׁיכָה, וּכְלָל פָּעָלָה לְיִצְאָה מִן הַגְּלוּת בְּכָמָת הַזְּרוּעָ, לֹא דִי שֶׁלֹּא תִּפְחַחַת אֶת הָצְרוֹת אֶלָּא תִּגְדֹּם אֶת הַהַפְּנִין, הָצְרוֹת רַק יַלְכוּ וַיַּתְגִּבְרוּ, כְּמוֹ שְׁבָאָמָת קָרָה, הֵי יַרְחָם.

גדולי יישראָל שְׁחוּ בתקופה הַהיא, כַּשְׁשִׁמְעוּ עַל הַרְעִיוֹן הַפֵּרְנִי וַהֲמַסְכֵּן הַזֶּה,
רְעִדוּ מְהֻתוֹצָאֹת שַׁהוּא יָבִיא בְּכָנְפִיו, וַיֵּצְאוּ נְגֻדוּ בְּמַלְחָמָה בְּבִיקָה, כְּמוֹ שִׁיצְאוּ נְגֻדָּא
שָׁאָר כְּתֹות שְׁקָמוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל בִּמְשֻׁן הַדּוֹרוֹת, אֲשֶׁר כָּל אֶלְוָן גָּרָמוּ רַק לְאַרוֹת
וְשִׁמְדוֹת נֹרְאֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

בַּתְּחִילָה חָשְׁבוּ אָוֹתָם מַתְּבּוֹלִים לְהַקִּים לִיהוּדִים מִדִּינָה בְּאוֹגְנָדָה שְׁבָאָפְרִיקָה, אֲنַ
מְשֻׁרָּאוּ שַׁהְרָעִיוֹן לֹא יִסְחֹוף אֶת הַהְמוֹנוֹנִים, וּבְרוּדָאי לֹא אֶת שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹת
שָׁחוּ אֹז רָובּוֹ שֶׁל הָעָם, הַחֲלִיטוּ לְשִׁנּוֹת פִּיוֹן, וּבָחרוּ בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּמִקְומָם
הַמְתָּאִים לְהַקְמָת הַמִּדְינָה, וּבְכָךְ עַלְהָ בִּידָם לְהַצִּית אֶת רְגִשּׁוֹתֵיהֶם شֶׁל הַמּוֹנִי הָעָם
שְׁתִּמְדִיד הִיוּ מְלָאִים כְּסֻופִים וְגַעֲגוּעִים לְאָרֶץ הַקְדוֹשָׁה. מְאוֹתָה סְבָה גַּם קָרָאוּ לְעַצְמָם
"צַיּוֹנִים" (עַל שֵׁם צִיּוֹן), בָּחרוּ לָהֶם לְשָׁפה אֶת لְשׂוֹן הַעֲבָרִית, אֶת הַמְּגַן דָּוד לְדָגֶל



ועוד בפֿה וּכְמָה סִמְמָנִים יְהוּדִים, כִּי לְהַשּׁוֹת לְמִדְינָה אָופִי "יְהוּדִי".

שָׁנִים רַבּוֹת נִשְׂאָר הַרְעִיוֹן בֶּגֶדֶר חֲלוּם בָּלֶבֶר, עַד שִׁפְרֵץָה מִלְחָמָת הַעוֹלָם הַשְׁנִינָה, שָׁזָו קִיתָה עֲבוּרָם הַזְּדִמּוֹנָה חֲזָקָה לְהֹזִיא לְפֹועֵל אֶת מַחְשָׁבָתָם, בַּיּוֹדָעָם כִּי בַּתְּמַמָּה הַמִּלחָמָה בָּה עָלָו עַל הַמְּזֻקָּד שֶׁהָיָה מַלְיָן יְהוּדִים הַיּוֹדָם, יוֹכָל לְבּוֹא בַּתְּבִיעָה? לְאַמּוֹת הַעוֹלָם, כִּי מָגִיעַ לָהֶם - אַחֲרֵי שׁוֹאָה נֹרָאָה שֶׁכְּזֹו שַׁעֲבָרוּ הַיְהוּדִים - מִדְינָה עָצָמָית. וּזּוֹ קִיתָה הַסְּפָה שַׁהְצִיּוֹנִים הָעָלִימָו עַזָּן וְאֶפְתַּחַרְוּ לְפָעָלוֹת הַצָּלָת יְהוּדִים בָּזְמָן הַשּׁוֹאָה, כְּמוֹ שְׁמַטָּהָר בָּאֲרִיכָות הַגָּאוֹן הַצָּדִיק רַבִּי מִיכָּאֵל דָוָב וִיסְמָנְדָל זְצִיל (בְּסֶפֶר וְמִן הַמָּצָר). מִדְינִיות זו קִיה הָקָו הַבְּלָתִי רַשְׁמֵי שְׁלָהָם בָּאוֹתָה תְּקוֹפָה, וְכֹפֵי שַׁהְתִּבְטָא אַחֲרֵי מִפְנַהֲגִי הַצִּיּוֹנִים דָּאָז: "רַק בְּדָם תְּהִי לְנוּ הָאָרֶץ", וְאַכְּנָן שְׁנִים סְפּוּרֹת אַחֲרֵי תּוֹם הַמִּלחָמָה עַלָּה בִּידָם לְהַקִּים מִדְינָה בָּאָרֶץ הַקּוֹדֶשׁ.

אוישביין

"רַק בְּדָם תְּהִי לְנוּ הָאָרֶץ..."

בד בבד, עוד בטרם הקמת המדינה החלו להעביר יהודים מדם. וידועה הפרשה
הכואכה של "ילדי טהון".

סבא, מה זה ילדי טהון?

יונקליה יזכיר, אני מתחפלא שלא שמעת כלל על הדברים שהסעירו בשעתו את
יהודות העולם, אז אני אספר לך בקצרה. באמצע השואה, הצלicho אלף ילדים
יתומים מטבחים חרדיים מפולין וגליציה - שהוריהם מתו או נרצחו לעיניהם - לבורח
מארופה הבוערת, והגיעו בדרכן לא דרן לעיר טהון שבאיין. האזנים שלחו לשם
את אנשיהם שעשו עצם לאפוטרופסים על הילדים. הלו התחעללו בילדים בצויה
מחפירה, הכריחו אותם לחיל שבט, לאכל נבלות וטריפות, גזוו להם את הפאות
וגנוו להם את הCAPEOT, ואפלו לומר קדיש על הורייהם לא הניחו להם.



"אבא ואמא בעולם האמת! ראו מה עולמים לי
הרעים עבורי בפני כסא הפבود..."

בפתחה נאבקו הילדיים על ידהותם בנסיבות נפש, והיו כאלה שהרעיון עצם לזמן ממשן ובלבד שלא לאכל טרפו, אך את אט נשברו הילדיים האמללים והחלשים, ורק מעתים מפרש נצלו ונשארו יהודים נאמננים לה' ויתורתו.

בזמן יצאו גודלי ישראל, בגיןם הגאנים והצדיקים בעל ק"אמרי אמת" מגור וקרב מבריסק רבי יצחק זאב סלאויזיק זצוק"ל, במחאה חריפה על פעלולי הציונים, כפי שאותה רואה פה:

מחאה גלויה וזעקה חמה!

בן מקיר תזעק וכל פנים קבצו פארור, על האכזריות הנזומה ונעשית מייד אלה אשר בשם האומה ידגו, ומדברים בשם כל חוץ, ובכח זה הילכו וכבשו להם אלף ילדים, שradi חרב, אודים מוצלים מאש, יתומים אומליים ועוזבים אשר הוריהם מתו או נהרגו והשארו גלודים בארץ סיביר, ונמסרו להם בטחון להליכם לארץ ישראל.

ומכאן מתחלת תקופה חדשה בחיי היהודים האומליים האלה, הווע על הוה ושבר על שבר נקרא, כאשר ינוס איש מפני האיר ופוגשו הדוב, נטו מסכנת שמד גופני ופגעו במסע שמד וחוני, כי נתקה עליהם חמת האפוטרופסים האלה בידי חזקה ובחמה שפוכה, להעביר אותם על כוחם על דתם ואמונה, ועל אשר למדו אותם אבותם בביתם, כי הילדים האלה כמעט כלם ידי חרדים המה, ונתגלו בביתם על יסוד תורה הקדש באופן מצוין אשר קשה למצוא כמהותם, ומהם הרבה ממשפחות מיהוסדות מאד בארץ גאליציא ופולין, בני ונכדי רבנים ואדמור"ם גאנונים וצדיקים אנשי שם ואנשי מעלה, אשר כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברוך הוא.

והללו כאשר אך נמסרו לידיים עזם בהיותם בארץ פרס, תיכף הקימו להם מדריכים ומורים כאשר דרשו מהם במיפוי, ודברו על לבם כי יעצבו וישכו את כל העבר, ויריגלו עצם לחיות חיים חדשים בלי תורה ודת, ואחו בכל האמצעים לשכח מהם את זכרון אבותיהם ואמותיהם, ולרשך מלבותם כל שורש אמונה, (מהihil הדבר כי לא נתנו להם בשום אופן לומר קדש על אבותיהם ואמותיהם שהוא עשוי באופן זה אומל ואכורי), ותיכף החלו להרגלים במאכילות אסורים ובחילול שבת וויהכ"פ וכל מועד ישראל וללעוג לכל קדש.

וכאשר ובים מהילדים התיצבו לנגדם בנסיבות נפש بعد דתם ואמונה, ובعد זכרון אבותיהם הקדושים שמסרו נפשם על קידוש השם, נלחמו הלו את מלחתה כבדה, מלחמה ממש במלא מובן המלה, בכל אמצעי אונס וכפייה, אשר תסמו שערת הראש לשמעו שישיטו כל בניים קענים ננים אומליים, כמועה האינקווייזיא של ספרד ממש. וכל זה לא הועיל להעביר את הילדים על דתם, ולא יאומן כי יסופר מאשר עבר על הילדים הרכיס האלה מהמדריכים הרשעים, ורוב ילדי קדש עמדו בנסיון על כל זה, ו באו לפה ארצנו שלמים ותמים, ותוקותם בפהים כי פה בארץ ישראל הארץ הקדשה כבר תהיה הדרך פניה לפניה להיות חי תורה ודת, כאשר הגו להם אבותיהם נהיו נפש אשר מתו מות ישרים, ועד גג האחרון משם היו שפטותיהם ודובבות על תקותם ומשאת נפשם האחרונה, וצוו לבניהם אחרים לשמרו שדרך הרום וחונכו עד כה.

אולם לדאבענו ולדאבעו נפש כל יואי' תקותם זו של הילדים ואבותיהם נשאה מעלה, ומה יתפלץ הלב לראות כי רשמי אש קדש של מסירות נפש שהיה בווער בלב טהור של ילדי קדושים אלה, לאט לאט הולך ומתמעט הולך ונכבה בפה ארצנו, כי סדרו אותם במחנות מעבר חפסים המלאים רעל וכפירה על כל גודותיהם, ובחזק יד והשפעה עצומה ישפיעו על כל דרך חייהם להילדי שימאסו בחו"י תורה ודת, אשר עד כה או וקיוו אליהם, ויבחרו דזוקא לחיות חיים של חופש והפרק כאשר במחנותיהם, וסביר וشعים יתהלך לשם בכל תוקף נגד כל השפעה דתית שלא Tabא אליהם מן החוץ על די' היהדות החרדית.

ועל כן גורלם של ילדים עזובים אלה מעצב ומרעיש, כי הם כבר מפורטים בנסיבות נפשם האחרונה בין חיים ומות רוחני ח"ז, ועיני כל היישוב החרדי רואות באבדן אלף ידי קדושים, ואין לאל ים להוציא... החותמים לב נשר ובנפש מרוה (ח"ק)

פָּרְשָׁה זו חֲנֹתָה עַל עַצְמָה אַחֲרִי שֶׁהָקִימוּ אֶת הַמְּדִינָה, וְהִיא פָּרְשָׁת "יִלְדֵי מְרוֹקָן". קִיהִ זֶה בְּשָׁנּוֹת תשכ"א-כ"ז, הַעֲלוּ הַצִּיּוֹנִים אֶלְפִּי יָלְדִים לֹא הָוִרְיָהָם מְמוֹרָקָן, וְגַם לָהֶם עָשׂוּ כַּפִּי שְׁעַשׂוּ לְקוֹרְדִּימִים, וְעַקְרָבוּ מֵהֶם בְּאַכְזָרִיות אֶת הַדָּת. שְׁמַע יְעַנְקָלְיהָ וְאַקְרָא בְּפִנִּיךְ קַטְעִים מְזֻעְגִּים, מִתּוֹךְ מַכְתָּבוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ הַ"בְּבָא סָאלִי" צָוָקָל שְׁפָנָה בְּזַמָּנוֹ אֶל הַהְוָרִים בְּמְרוֹקָן, שִׁיסְתִּירָוּ אֶת יִלְדֵיהֶם מִהְשְׁלִיחִים הַצִּיּוֹנִים, וְלֹא יִגְּנִיחוּ בְּשָׁום אֶפְןָ לְקַחְתָּם לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל:

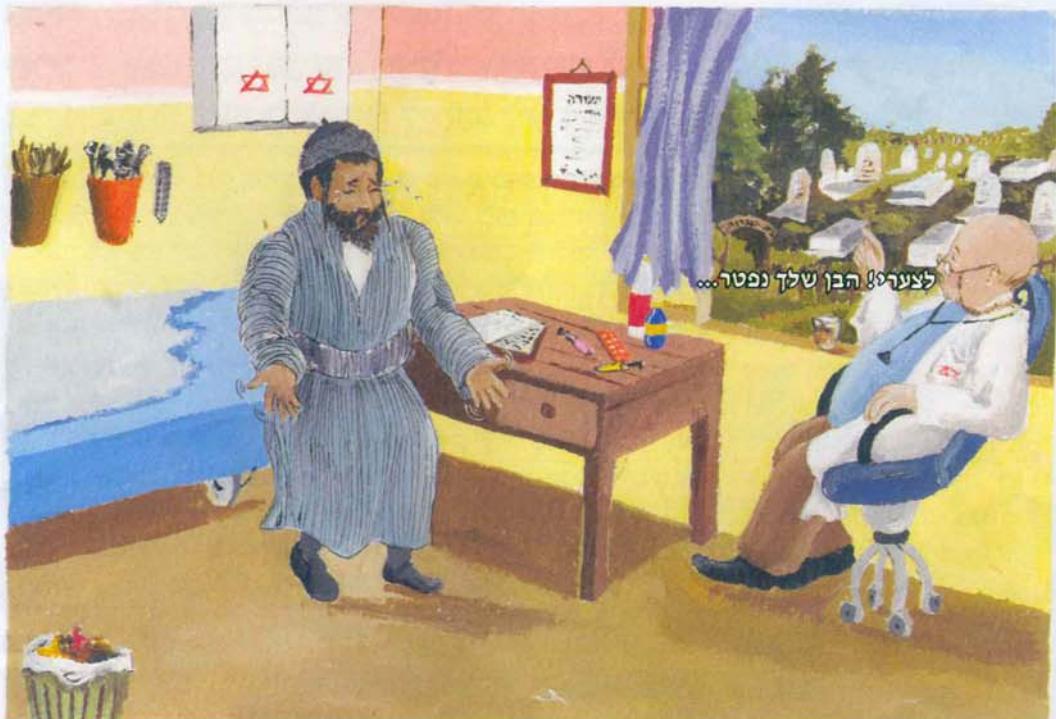
על השמוועה כי בא והנחרצת לעין כל, כי באו בניים עד משבר בשבירת מפרקת, פורקי על תורה ומצוות הרימו ראש על הנדרסת, אשר קמו להדים בעצתם בלם נאש בעורות בוועת, להסitem ולהדים בחילול שבת ובaccelית נבלות וטוריפות לבטל אותם מכל משמרת, ולהלבישם מחליצות של כפירה ומינוי מוחמת, לא שעורם אבותינו מעולם, כי גבלות הזאת תתרוץ הנברחת... אווי לנו שכך עלהבה בימינו בדור אחריו הימים! לב מי לא יתפלע בראות כל אלה שוחתי ילדים, ילדינו היקרים והחביבים האמוניים עלי חולע ומושרים בתורת חיים מדור דורים...

ואקרו בקהל גדול לאחבי' בכל מושבותם בארץ מרווקו ובצראפת, שישמרו מכל משמר וינויצום בעל בכת עינייהם, אשר יביתו לנוכח ומישרים, על האוצר והפקdon שהופקד בידם לניצחים, עמלנו אלו הבנים, לבל יהו הפקר ולבד לעשות בהם בשאייפת מהרשים ומהחרובים, ולהחזק אותם בניטת הורים כבשים קדומים, ווס וחולילה לא יהיו נצודים ברשותות אשר פרשו להם ציידים צידי נפשות תמיימים וחיכים, סוכנים אלה והשליחים משליחים שונים, לשם הסוכנות ועליתו הנעור האורובים לנפשות הילדים, להמית מיתה עולם ולהכחית אותם מעץ החיים. סורו נא מעל האהלי האנשיים הרשעים האלה! הבריחו מהם את ילדיכם בניכם ובנותיכם, כי בזאת אתם לנדים ח"ז, ודעו את אשר פניכם, התאזורו בעו ותעצומות להצליל ל Kohanim למותות תוציאות..."

בָּמוֹ בָּן הַבְּיאוֹ אֶרְצָה יְהוּדִים מִכֶּל מִינִי מִדְינּוֹת, וּבְפְּרָט מִאֲרָצּוֹת הַמִּעְרָב בְּתִימָן, אַלְגַּיְיר, פְּרָס וְעַד, וּבְכָלָם וּפְתּוֹיִם הַעֲבִירָן אָוֹתָם עַל דְּתָם. פָּרְשָׁה מְזֻעְגִּת נוֹסְפָּת יְדוּעָה, הִיא פָּרְשָׁת גִּנְבַּת תִּינְקוֹת מַעֲוָלִי תִּימָן, שֶׁלְהָוָרִים סְפִּרְוּ שֶׁהָם נִפְטָרָה,



ולמעשה מכרו אותם לגויים בארץות נכרים או למושבות חילוניות. וכך וכך עקרו את היהדות מרכבות רכבות יהודים تماما שחיו נאים ל תורה, ופקדו אותם לגויים גמורים, ה ירחים.



לצערין! הבן שלך נפטר...



תנה העשירות אל
חולר פמו שסיפרנו...

אך אל לנ' לטעות וליחסב, שרך בג'ל זה אנחנו נגד האיזונים, כי גם אם לא היו עוקרים את הדת, וגם אם הם עצם היו שומרי תורה, הרי עצם רעיון עשיית فعلות להשתחרר מעל הגלות נגד גזירות שמים, היא נגד האמונה, וכל שכן כשהם עוקרים את הדת, מחללים וכובדים כל קדש.

סבא, אף פעם לא שמעתי את הספורים הנוראים האלה, וגם עד עכשו לא הבנתי בכלל שעם הקמת המדינה זה נגד התורה, ותמיד חשבתי שרך בג'ל שהם חילונים אנחנו מתנגדים להם.

בעת ענקליה נגידי חבבי, האם לדעתן מתר ליהודי שומר תורה ומצוות שהא לו חלק בה, וכשבוחרים הרי נוטלים חלק בפל, ונעים שפטים?

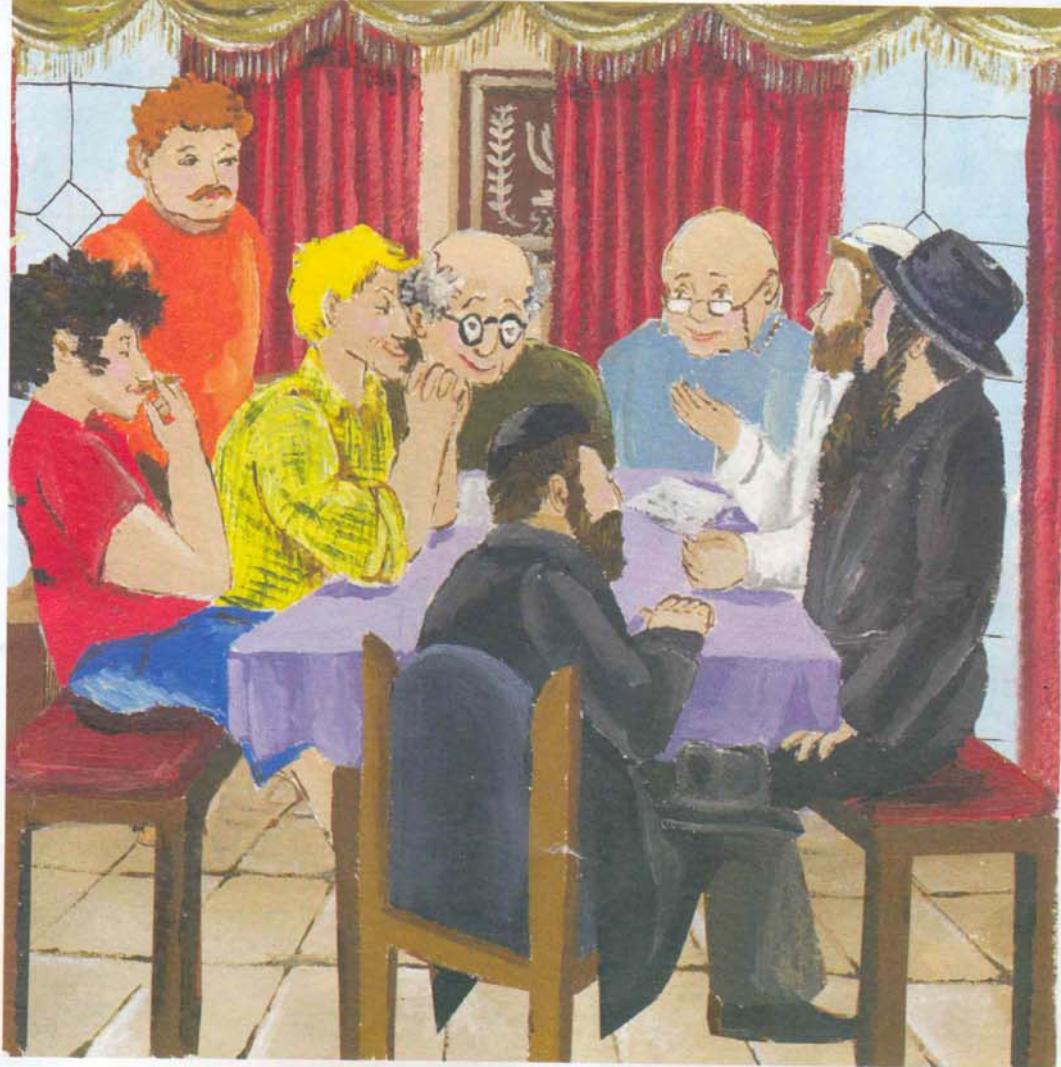
אבל אני לא מבין, מדוע אם בוחרים, נעשים שפטים לך?

שים לב היטב - ענקליה - למה שאסביר לך. פעם לכל מדינה היה מלך, שהויא היה קובל את כל מה שיעשה במדינה, והוא היה בוחר את שרו, ממנו ומפרט כרצונו, קובל חוקים כרצונו. וגם אם התחשב ביעציו (שגם הם מונו על ידו), היה רק בתור עצה טובה, אבל עצם לא חיבאה אותו מאומה, ושות אורה ואפל שרד לא היה יכול לומר דעתה מחייבת בהנחת המדינה.

לפנינו כמה מאות שנים, החלו לנשב רוחות חדשות בעולם. נפשו של הקמן נקעה משולטונו של היחיד שלא אחת גבלה בעריצות אכזרית, והם דרכו "שלטון העם", והיינו שלכל יחיד וייחיד יהיה הזכות לקבע את ההנחת וחקי המדינה. והיות ולא שיק שלדים ינהיגו את המדינה, לכן הנהיגו בחירות, שביהם כל אזרח בוחר במעמד המציג את דעותיו, וכן גם הוא - היחיד - נוטל חלק בהנחת המדינה, וזה הפך ראיום שלטונו "דמוקרטי".

המדינה שהקימו האיזונים גם היא משתתת על יסוד ה"דמוקרטיה", כלומר שמה ועשרים נבחרי העם ינהיגו את המדינה. כל חבר הכנסת הוא חלק מהשלטון, ואם יחסר אפלו נציג אחד אין לפנסת זו תקף חוקי. השלטון אינו שיק למינהיג זה או אחר, אלא העם שולח נציגים מטעמו, והם ממלאים את שליחותם, נמצאו שכט בוחר ובוחר מעמיד את השלטון, והוא חלק ממנה, כי ללא בחירות אין שלטון.

אני מבין מדברך סבא, שעיל ידי שכט יחיד וייחיד שולח נציג, זה לא כמו שישולחים מישחו בslashesות להגיד ממשו מסים, ובזה, זה נגמר, אלא זה כמו שמננים מישחו להיות חלק מפוזל שכט חלק וחיל בונה את התרבות, ואם יחסר



אַפְלוּ חָלֵק אֶחָד מִהְפָזֵל, הַתְּמֻונָה לֹא שׁוֹהָ בְּלוֹם.

אַנְיַ רְוָאָה יַעֲנָקְלַיָּה שָׁאָפָה יַלְדֵ נְבוֹן, הַצְלָחָת לְרַדְתָּ לְסֹוף דַעַתִי!

אַכְלַ סְבָא, הַרְיָה הַם טֹעֲנִים שָׁהָם הַוְלָכִים לְשָׁם רָק בְּשִׁבְיל לְהַצִּיל אֶת הַדָּת, וְאָם
לֹא יַלְכוּ אֶז עַלְוִילִים הַם לְהַוְסִיף עַוד גְּזִירֹות וְלֹא יְהִי מֵי שִׁיעָצָר בְּעַדְם?

אַפְלוּ לוּ יְהִי אַמְתָה שָׁאָכֵן הַם מַאֲלִים, הַרְיָה אֶת זֶה כָּבֵר הַבְּנָת - שְׁעַצְם הַדָּבָר
שַׁיְהֹוּדִים עוֹמְדִים לְחַדְשָׁ שְׁלֹטוֹן שְׁמַצְיאוֹתָו הֵיא כְּפִירָה בְּגָלוֹת וְגַאוֹלָה מִן הַשָּׁמִים,
אָסֹור לְיְהֹוּדִי הַמְּאָמִן בְּכִיאַת הַמְשִׁיחַ לִיטְלַ חָלֵק בָּה, אָם כֵּן, אַפְלוּ אָם עַל יָדֵי כֵּן
תְּהִיה הַצָּלה גְּדוֹלָה מַאֲד לְיְהֹוּדִות, בְּרוּר שַׁהְדָּבָר אָסֹור.

לְמֹה הַדָּבָר דָוְמָה, לְאַוְתָה עִירָה נְדַחַת שְׁמַצְאוּ בְּשִׁבְתָה פָסּוֹל בְּסֶפֶר תּוֹרָה שְׁלָהֶם,

ולא היה בנסיבות שבת ספר תורה אחר, היעלה על הדעת לקרוא לספר למקו את הטעות בזמנים יום השבת חס ושלום, כדי שיויכלו לה"הazel" את קריית התורה - הרי אין לנו גחון מכאייב גדול מזה. הנמנן להazel יהדות ברמיסת התורה ? !

ובאמת שרצונו של ה' הוא, שנעשה אכן ורק את רצונו בלי שום חשיבות, והרבה דרכים לפיקוד להazelינו מדים, לדברי דוד הפלן ע"ה כי לא ינוח שבט הרשע על גורל האדיקים".

- דבר נוסף, יענקל'ה, כשהמכוננים מחריש את הכנסת, כל מי שנבחר בה בחבר, חייב להזuir אמונות למדינה ולהקם הכנסת.

ומה כל כך נורא בזה ?

ראשית כל, אכן לדעת כי עם ישראל קיבל את התורה בה סיני בה בתוכים כל הدينים והחקים, לפיהם חביבים אנו לנו. לכן עצם הדבר להנימע על השלחן אינה דין שניטן לנו ממשini, לדין עליו אם ראוי לנו בו אם לא, זהה התכחות לכל התורה בלה.

בנוסף לזה יענקל'ה, חוקים רבים שמתוקבים בכנסת זו, הם נגד התורה הקדושה, ואין אפשר ליהודי מאמין להתחייב להיות נאמן לחוקים שהם נגד התורה ? !

סבא, לא יתכן ששומר תורה ומצוות מתכוונים לשבועת אמונות באמת, הם בודאי מצהירים רק כדי שיויכלו להכנס לשם, אבל באמת בלבם הם נאמנים רק ל תורה.

יענקל'ה, הלא פסוקה היא שאם גוי רוצח, מחייב יהודים להרגם, והוא פוגש באדם ושותאלו אם הוא יהודי, אסור לו לומר שהוא לא יהודי, גם אם הגוי יהרג אותו בכלל בן, ח"ז. כי אסור ליהודי לומר אפלו לרוגע קצת דבר שמשמעו, אבל ח"ז בגדי בתורתו ואלקיו, גם אם זה רק בلفי חוץ ובלבו הוא נאמן ללא סיג ל תורה קדושה, אפלו אם על ידי זה ינאל ממות בטוח. ועל דבר זה מסרו נפשם אלפים ורבעות יהודים בכל הדורות.

נמצא שגם אם אין כונתו של חבר הכנסת המצהיר אמונות להיות נאמן באמת לחוקים שהם נגד התורה, עליו למסור את נפשו ולא להוציא מפיו דברים אלה.

ולפי מה שאמרת מוקדם סבא, יוצא שלא רק הנציג שמתצהיר אמונות עוזר על אסור, אלא גם מי שנבחר בו, יש לו חלק בזה, לא כן סבא ?



בְּחִילָת ! כַּמּו שָׁכַר הַסְּפָרָתִי לְךָ.

ואבאר לך עוד יותר, שעל מנת להתקבל כחבר בכנסת, חיב להיות לכל נציג סנ' מס'ים של אנשים שבחרו עבورو, ואם חסר אפלו קול אחד לשוכם שנקבע, לא יוכל להכנס, נמצא שכל אחד ואחד שתר' בפועל לבחרתו, והבוחר נושא באחריות על כל מה שיעשה הנציג כל ארבע שנים בהנותו, כי כי שאמרתי לך, חברותו בכנסת היא מחייבת כל קול וקול.

ואני רוצה לספר לך, שהיה איש חבר כנסת שרצה להתהכם על חוק זה, וכשהוא הצהיר אמוןיהם למדינה ולחקיקה, הוסיף את המלים: "וְאַשְׁמָרָה תֹּרְתָּן פְּמֵיד, לְעוֹלָם וְעַד".

עֲנִינוּ הוּא בְּפָנֵי בֵּית מִשְׁפָטִים, שְׁפָסָק כֶּדֶלְהָלֵן :

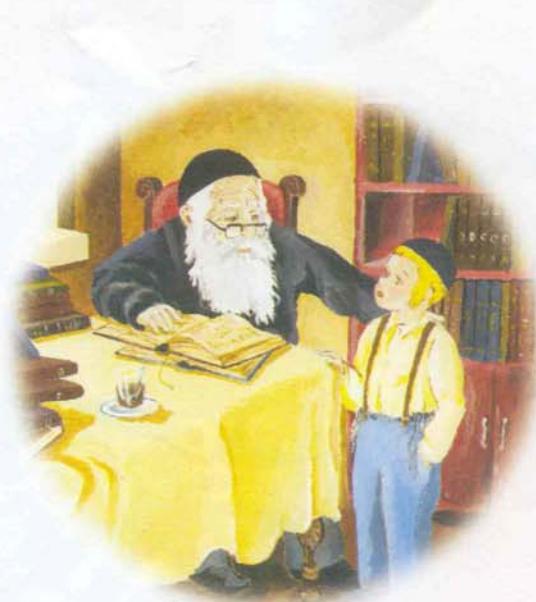
מי אשר כוונתו להתנות את נאמנותו לחוקי המדינה בתנאי שלא יעדמו בסתירה לחוקי התורה, או מי שאומר אני נשמע לחוקי הכנסת כל עוד אין הם מפירים חוק שהוא עליון מהם כי אחירות העלינה היא לחוקי השם. אז יש לראות כמו שלא הבהיר אמוןינו לכנסת ואיןנו יכול להתחשב נאמן לשילוחתו בכנסת ובמדינה.

כשם שופט או דיין חייב לפועל לפי חוקי המדינה החלים על העניין הנדון, גם אם הם שונים מדין תורה, כך חייב גם חבר הכנסת להכיר בעליונותם של חוקי הכנסת. לא רק כל עוד הם בעליים בקנה אחד עם דין תורה, כי אם גם כאשר קיימת סתירה בין השניים. הוספה מתוך כוונה נסתרה להעמיד את דין תורה מעל לחוקי המדינה - מעשה פסול הוא".

**ולכן קבוע בית משפטם שהntsח�תו אין שווה מאומה, והוא חייב להntsחיר שנית
ללא ההספה.**

**סבא, זה נורא ואים, כי יוצא לך זה שבל חבר הכנסת בsharp; הntsחיר הntsח�תו, מנה
בדבריו שמתחייב להכיר שהחוקי הכנסת הם מעל לחקי תורה, איך יתפכן שיהודים
שומרי תורה מסכימים להntsחיר דבריהם בוטים sharp; ? !**

**אווי יענקל'ה, לדאボגינו זה עוד לא הפל. הסברתי לך רק חלנית, עד כמה
בדברים חמורים ונוגעים בעקרני היהדות, ה' ירחים. ישנים עוד סבות רבות לך, אבל
השעה כבר מאחרת ואתה כבר אריך ללקת לישן sharp; תוכל לקום בזמן למד עם
ראש צלול.**



כל הזכויות שמורות
לחווצאת ספרים "מסורת אבות"
ת.ד. 57314 ירושלים

"Masores Ovos" Publishing
P.O.Box 1163 Monsey, N.Y. 10952



All Right Reserved

